

-Programma-

- 1. Anon.(Muziek van rond 1450) - “ O Virgo Splendens”**
- 2. Van het Libre Vermell - “ Saltarello”**
- 3. Hooglied 1 - Koning salomon (972 - 932 v.Chr.)**
- 4. Jacob Van Eyck (1590 - 1657) - van Der fluyten lust hof**
Doen Daphne dóver schoone Maeght
Onder de Linde Groene
- 5. Hooglied 2 - Koning salomon (972 - 932 v.Chr)**
- 6. J.S.Bach (1685 - 1750) - Suite 2 voor Cello solo/ F.Bruggen**
Prelude-Courante-Sarabande
- 7. Hooglied 3 - Koning Salomon (972 - 932 v.Chr)**
- 8. G. P.Telemann (1681 - 1767) - Fantasie in F major – TWV 40:6**
Presto- Largo- Presto-Dolce-Allegro-Allegro
- 9. Hooglied 4 - Koning salomon (972 - 932 v.Chr)**
- 10. Jacques Hotteterre (1680 - 1762) - L’Art de Prelude (1719)**
8 Prelude
- 11. Hooglied 5 – Koning Salomon (972 - 932 v.Chr)**
- 12. Claude Debussy (1862 - 1918) - Syrinx (1913)**

שיר השירים – פרק א

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו, כי טובים דדיך מין. לריח שמניך טובים, שמן תורק שמך, על כן עלמות אהבך. משכני אחרך נרוצה, הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך, נזכרה דרך מין, מישרים אהבך שחורה אני ונאנה, בנות ירושלים, פאקלי קדר פריעות שלמה. אל תראני שאני שחרחרת, ששפתני השמש, בני אמי נחרו בי, שמני נטרה את הכרמים, פרמי שלי לא נטרתי. הגידה לי שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ בצחקים שלמה אהיה קעטיה, על עדרי חבריה. אם לא מדעי לך הנה בנשים, צאי לך בעקבי הצאן, ורעי את גדיומך על משפנות הרעים. לססתי ברכבי פרעה, דמיתך רעיתי. נאוו לחניך בתורים, צנארך בתרוזים. תורי זהב נעשה לך, עם נקדות הכסף. עד שהמלך במסבו, נרדי נתן ריחו. צרור המר דודי לי, בין שדי יליו. אשפל הכפר דודי לי, בכרמי עין גדי. הנה יפה רעיתי, הנה יפה עיניך יונים. הנה יפה דודי אף נעים, אף ערשנו רעננה. קרות בתינו ארזים, רהיטנו ברותים.

Hooglied 1

1 Het Hooglied, hetwelk van Salomo is.

2 Hij kusse mij met de kussen Zijns monds; want Uw uitnemende liefde is beter dan wijn.

3 Uw oliën zijn goed tot reuk, Uw naam is een olie, die uitgestort wordt; daarom hebben U de maagden lief.

4 Trek mij, wij zullen U nalopen! De Koning heeft mij gebracht in Zijn binnenkameren; wij zullen ons verheugen en in U verblijden; wij zullen Uw uitnemende liefde vermelden, meer dan den wijn; de oprechten hebben U lief.

5 Ik ben zwart, doch liefelijk (gij dochteren van Jeruzalem!), gelijk de tenten van Kedar, gelijk de gordijnen van Salomo.

6 Ziet mij niet aan, dat ik zwartachtig ben, omdat mij de zon heeft beschenen; de kinderen mijner moeder waren tegen mij ontstoken, zij hebben mij gezet tot een hoederin der wijngaarden. Mijn wijngaard, dien ik heb, heb ik niet gehoed.

7 Zeg mij aan, Gij, Dien mijn ziel liefheeft, waar Gij weidt, waar Gij de kudde legerd in den middag; want waarom zou ik zijn als een, die zich bedekt bij de kudden Uwer metgezellen?

8 Indien gij het niet weet, o gij schoonste onder de vrouwen! zo ga uit op de voetstappen der schapen, en weid uw geiten bij de woningen der herderen.

9 Mijn vriendin! Ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens van Farao.

10 Uw wangen zijn liefelijk in de spangen, uw hals in de parelsnoeren.

11 Wij zullen u gouden spangen maken, met zilveren stipjes.

12 Terwijl de Koning aan Zijn ronde tafel is, geeft mijn nardus zijn reuk.

13 Mijn Liefste is mij een bundeltje mirre, dat tussen mijn borsten vernacht.

14 Mijn Liefste is mij een tros van Cyprus, in de wijngaarden van En-gedi.

15 Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! Zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duiven ogen.

16 Zie, gij zijt schoon, mijn Liefste, ja, liefelijk; ook groent onze bedstede.

17 De balken onzer huizen zijn cederen, onze galerijen zijn cipressen.

שיר השירים – פרק ב

אני חבצלת השרון, שושנת העמקים. כשושנה בין החוחים, כן רעייתי בין הבנות. כתפוח בעצי הזעיר, כן דודי בין הבנים, בצל חמדתי וישבתי, ופריו מתוק לחפי. הביאני אל בית היין, ודגלו עלי אהבה. סמכוני באשיות, רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני. שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ. קול דודי הנה זה בא, מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות, דומה דודי לצבי או לעפר האילים, הנה זה עומד אחר פתלנו, משגיש מן הסלנות, מציץ מן התרפים. ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך. כי הנה הסתיו עבר, הגשם חלף הלך לו. הנצנים נראו בארץ, עת הנמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו. התאנה חנטה פגיה, והגפנים סמדר נתנו ריח, קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך. יונתי בתגוי הסלע בסמך המדרגה הראיני את מראיה, השמיעני את קולה, כי קולך ערב ומראיה נאנה. אהזו לנו שעלים, שעלים קטנים מחבלים פרמים, וכרמינו סמדר. דודי לי נאני לו, הרעה בשושנים. עד שיפוח היום ונסו הצללים, סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים, על הרי בתר.

Hooglied 2

- 1 Ik ben een Roos van Saron, een Lelie der dalen.
- 2 Gelijk een lelie onder de doornen, also is Mijn vriendin onder de dochteren.
- 3 Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen; ik heb groten lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet.
- 4 Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is Zijn banier over mij.
- 5 Ondersteunt gijlieden mij met de flessen, versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde.
- 6 Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij.
- 7 Ik bezweer u, gij, dochteren van Jeruzalem! die bij de reeën, of bij de hinden des velds zijt, dat gij die liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve luste!
- 8 Dat is de stem mijns Liefsten, ziet Hem, Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen!
- 9 Mijn Liefste is gelijk een ree, of een welp der herten; ziet, Hij staat achter onzen muur, kijkende uit de vensteren, blinkende uit de traliën.
- 10 Mijn Liefste antwoordt, en zegt tot mij: Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom!
- 11 Want zie, de winter is voorbij, de plasregen is over, hij is overgegaan;
- 12 De bloemen worden gezien in het land, de zangtijd genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons land.
- 13 De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort, en de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta op, Mijn vriendin! Mijn schone, en kom!
- 14 Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgene ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.
- 15 Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben jonge druifjes.
- 16 Mijn Liefste is mijn, en ik ben Zijn, Die weidt onder de leliën,
- 17 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden; keer om, mijn Liefste! wordt Gij gelijk een ree, of een welp der herten, op de bergen van Bether.

שיר השירים – פרק ג

על משכבי בלילות בקשתי, את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתי. אקומה נא ואסובבה בעיר, בשנקים ובחרכבות אבקשה את שאהבה נפשי, בקשתי ולא מצאתי. מצאוני השמרים הסבבים בעיר, את שאהבה נפשי ראיתם. כמעט שעברתי מהם, עד שמצאתי את שאהבה נפשי, אחזתיו ולא ארפנו, עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי. השבעתי אתכם בנות ירושלים, בצבאות או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו, את האהבה עד שתחפץ. מי זאת עולה מן המדבר בתימרות עשן, מקטרת מר ולבונה, מפל אבקת רוכל. הנה מטתו של שלמה, ששים גברים סביב לה מגבורי ישראל. כלם אהזו חרב, מלמדי מלחמה, איש חרבו על ירכו, מפתח בלילות. אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב, מרפבו ארגמן, תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. צאנה וראינה בנות ציון, במלך שלמה, בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו, וביום שמחת לבו.

Hooglied 3

- 1 Ik zocht des nachts op mijn leger Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet; ik zeide:
- 2 Ik zal nu opstaan, en in de stad omgaan, in de wijken en in de straten; ik zal Hem zoeken, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet.
- 3 De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij: ik zeide: Hebt gij Dien gezien, Dien mijn ziel liefheeft?
- 4 Toen ik een weinigje van hen weggegaan was, vond ik Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik hield Hem vast, en liet Hem niet gaan, totdat ik Hem in mijner moeders huis gebracht had, en in de binnenste kamer van degene, die mij gebaard heeft.
- 5 Ik bezweer u, gij dochteren van Jeruzalem! die bij de reeën of bij de hinden des velds zijt, dat gij de liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het haar luste!
- 6 Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn, als rookpilaren, berookt met mirre en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers?
- 7 Ziet, het bed, dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden rondom van de helden van Israël;
- 8 Die allemaal zwaarden houden, geleerd ten oorlog, elk hebbende zijn zwaard aan zijn heup, vanwege den schrik des nachts.
- 9 De koning Salomo heeft zich een koets gemaakt van het hout van Libanon.
- 10 De pilaren derzelve maakte hij van zilver, haar vloer van goud, haar gehemelte van purper; het binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren van Jeruzalem.
- 11 Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten.

פרק ד – שיר השירים.

הַנָּהָר יָפָה רַעֲיָתִי, הַנָּהָר יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ, שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעֹזִים שְׁגָלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד. שְׁנִיָּה כְּעֶדֶר הַקְּצִיבוֹת שְׁעָלוּ מִן הַרְחֵצָה, שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אִין בָּהֶם. כְּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפֹתֹתֶיךָ, וּמִדְּבָרָךְ נִאֻוָּה, כְּפֹלַח הַרְמוֹן רִקְמָתְךָ, מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ. כְּמִגְדָּל דָּוִד צִנְאָרָךְ, בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת, אֶלֶף הַמְּגִן תִּלְוִי עָלָיו, כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים. שְׁנִי שְׁדִיךְ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֹמֵי צְבִיָּה הָרְעִים בְּשׁוֹשְׁנִים. עַד שְׁיָפוּם הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים, אֶלֶף לִי אֵל הַר הַמּוֹר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה. כְּלָךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אִין בָּךְ. אֲתִי מִלְּבֹנוֹן כְּלָה, אֲתִי מִלְּבֹנוֹן תְּבוֹאִי, תְּשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמִנָּה, מְרֹאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן, מְמַעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת, מֵהַרְרֵי גְּמָרִים. לִבְבָתִּי אֲחֹתִי כְּלָה, לִבְבָתִּי בְּאֶסֶת מְעִינָךְ, בְּאֶסֶד עֲנַק מְצֹנְרִינָךְ. מַה יָפוּ דִדֶיךָ אֲחֹתִי כְּלָה, מַה טְבוּ דִדֶיךָ מִיִּין וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים. נִפְתַּת תְּטַפְּנָה שְׁפֹתֹתֶיךָ כְּלָה, דְּבַשׁ וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ, וְרִיחַ שְׁלֹמוֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן. גֵּן נְעוּל אֲחֹתִי כְּלָה, גֵּל נְעוּל מְעִין הַתּוֹם. שְׁלַחֶיךָ פְּרָדָס רְמוֹנִים, עִם פְּרֵי מְגִדִים, כְּפָרִים עִם נְרָדִים. נְרָד וְכַרְפֹּס קָנָה וְקַנְמוֹן, עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה, מֵר וְאֶהְלוֹת עִם כָּל רְאֵשֵׁי בְּשָׂמִים. מְעִין גַּנִּים בְּאֵר מִים חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן. עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן, הִפִּיחֵי גַיִי יָזְלוּ בְּשִׁמְיֹ, יָבֵא דוּדֵי לְגַנוֹ וַיֹּאכֵל פְּרֵי מְגִדֵי.

Hooglied 4

- 1 Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duiven ogen tussen uw vlechten; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads afscheren.
- 2 Uw tanden zijn als een kudde schapen, die geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al te zamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is jongeloos.
- 3 Uw lippen zijn als een scharlaken snoer, en uw spraak is liefelijk; de slaap uws hoofds is als een stuk van een granaatappel tussen uw vlechten.
- 4 Uw hals is als Davids toren, die gebouwd is tot ophanging van wapentuig, waar duizend rondassen aan hangen, allemaal zijnde schilden der helden.
- 5 Uw twee borsten zijn gelijk twee welpen, tweelingen van een ree, die onder de leliën weiden.
- 6 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden, zal Ik gaan tot den mirreberg, en tot den wierookheuvel.
- 7 Geheel zijt gij schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u.

8 Bij Mij van den Libanon af, o bruid! kom bij Mij van den Libanon af; zie van den top van Amana, van den top van Senir en van Hermon, van de woningen der leeuwinnen, van de bergen der luipaarden.

9 Gij hebt Mij het hart genomen, Mijn zuster, o bruid! gij hebt Mij het hart genomen, met een van uw ogen, met een keten van uw hals.

10 Hoe schoon is uw uitnemende liefde, Mijn zuster, o bruid! hoeveel beter is uw uitnemende liefde dan wijn, en de reuk uwer oliën dan alle specerijen!

11 Uw lippen, o bruid! druppen van honigzeem; honig en melk is onder uw tong, en de reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon.

12 Mijn zuster, o bruid! gij zijt een besloten hof, een besloten wel, een verzegelde fontein.

13 Uw scheuten zijn een paradijs van granaatappelen, met edele vruchten, cyprus met nardus;

14 Nardus en saffraan, kalmus en kaneel, met allerlei bomen van wierook, mirre en aloë, mitsgaders alle voornaamste specerijen.

15 O fontein der hoven, put der levende wateren, die uit Libanon vloeien!

16 Ontwaak, noordenwind! en kom, Gij zuidenwind! doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien. O, dat mijn Liefste tot Zijn hof kwame, en ate zijn edele vruchten!

שיר השירים – פרק ה

באתי לגני אחתי כלה, אריתי מורי עם בשמי, אכלתי יערי עם דבשי, שתיתי ייני עם חלבי, אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי, שראשי נמלא טל, קנצותי רסיסי לילה פשטתי את כתנתי איככה אלפשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם. דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו. קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול. פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר, נפשי יצאה בדברו, בקשתיהו ולא מצאתיהו, קראתיו ולא ענני. מצאני השמרים הסבבים בעיר, הפניו פצעוני, נשאו את רדידי מעלי, שמרי החמות. השבעתי אתכם בנות ירושלים, אם תמצאו את דודי מה תגידו לו, שחולת אהבה אני. מה דודך מדוד, היפה בנשים; מה דודך מדוד, שפכה השבעתנו. דודי צח ואדום, דגול מרבבה. ראשו פתם פז, קנצותיו תלתלים, שחורות כעורב. עיניו כיונים על אפיקי מים, רחצות בחלב, ישבות על מלאת. לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר. ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מעיו עשת שן מעלפת ספירים. שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז, מראהו פלבנון בחור פארזים. חכו ממפתקים וכלו מחמדים, זה דודי וזה רעי בנות ירושלים.

Hooglied 5

1 Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid! Ik heb Mijn mirre geplukt met Mijn specerij; Ik heb Mijn honigraten met Mijn honig gegeten; Ik heb Mijn wijn, mitsgaders Mijn melk gedronken. Eet, vrienden! drinkt, en wordt dronken, o liefsten!

2 Ik sliep, maar mijn hart waakte, de stem mijns Liefsten, Die klopte, was: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte! want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen.

3 Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen?

4 Mijn Liefste trok Zijn hand van het gat der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om Zijnentwil.

5 Ik stond op, om mijn Liefste open te doen; en mijn handen druften van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre, op de handvaten des slots.

6 Ik deed mijn Liefste open, maar mijn Liefste was geweken, Hij was doorgedaan; mijn ziel ging uit vanwege Zijn spreken; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, ik riep Hem, doch Hij antwoordde mij niet.

7 De wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen mij, zij verwondden mij; de wachters op de muren namen mijn sluier van mij.

8 Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem! indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde.

9 Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezworen hebt!

10 Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tien duizend.

11 Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud; Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf.

12 Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen, met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen.

13 Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als welriekende torentjes; Zijn lippen zijn als leliën, druppende van vloeiende mirre.

14 Zijn handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois; Zijn buik is als blinkend elpenbeen, overtoegen met saffieren.

15 Zijn schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud; Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de cederen.

16 Zijn gehemelte is enkel zoetheid, en al wat aan Hem is, is gans begerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!